

Jak se stal vodník Listonoh hasičem

Napsala a ilustrovala: Eliška Rybová

33. zš Plzeň

Tuto povídku povídku věnuji milé paní učitelce
českého jazyka.

Někde mezi městy Plzní a Chebem leží vesnička jménem Pernarec. Tato vesnička je proslulá po celém kraji výrobou lahodného chleba a báječných uzenin. Vedle městského úřadu je odjakživa hasičská nádrž. Před několika lety začala obývat tuto nádrž rodina Rybova. Je to malá vodnická rodinka. Přísná matka Kuňka, hlava rodiny otec Lipan a synáček Listonoh. Maminka Kuňka trvá na tom, aby jejich synek převzal rodinné dědictví - titul krále stojatých vod plzeňského kraje. Ale to je to je to poslední co malý vodník Listonoh chce. Každé ráno, když ještě všechny ryby v nádrži spí, vyleze na břeh a pozoruje jak dobrovolní hasiči obce Pernarec konají svojí práci. Leští svoje auto, namotávají hadice a občas když začne hořet kupka sena v zahrádce, nebo kurník okamžitě jedou zachraňovat. A při tom malému Listonohovi ukápne slzička, tak moc touží stát se hasičem. Jednoho rána, když ho probudil sluneční paprsek prosvítající skrz hladinu vody, ještě nevěděl, že tento den mu změní celý jeho vodnický život. Maminka a tatínek odjeli ke svému příteli do vesnice Úterý na oběd a Listonoh zůstal doma úplně sám. Leštil hrnečky s dušičkami, jak mu maminka přikázala. Velmi se soustředil, nesměl nic rozbít. Vtom uslyšel bédování pekařského učně Balína. Listonoh vyskočil z nádrže jak nejrychleji uměl. Uviděl, jak učeň Balín stojí u pekárny a volá HOŘÍÍÍÍ!!!!!! Z komína pekárny šlehaly plameny. Asi se vznítil moučný prach. Listonoh dostal spásnou myšlenku a rozběhl se do hasičské zbrojnice, kde zvonil na zvonec poplach, ale nic se nedělo. To nevěděl, že včera byl ve vesnici Stříbro hasičský bál a hasiči vyspávali. Listonoh si po chvíli uvědomil, že s pomocí hasičů počítat nemůže. Je to na něm. Vodník je zodpovědný a ví, že s hasičským vozem vyjet nemůže. Nemá totiž řidičský průkaz. Naštěstí si vzpomněl na svého kouzelnického mistra Leknína, na jeho zaklínadlo na ovládnutí vody. Hned začal odříkávat magickou formuli:

*Ryby, raci, štiky, kapři.
Kdyby vody nebylo,
nic by tady nežilo
Poroučím ti vodičko,
pomoz lidem maličko.*

Voda v rybníčku se začala formovat do velkých kapek, které odpluly nad střechu pekárny. Trvalo jen pár okamžiků, než se voda snesla v prudkém lijáku na pekárnu. Je po požáru! Zajásal Balín a radostí začal tancovat. Za chvíli se rozezněly hasičské sirény a Listonoh skočil zpátky do rybníčka. Báł se, aby mu hasiči nevyhubovali. To se však nestalo. Učeň Balín jim povyprávěl, jak se vše odehrálo. Jaké bylo překvapení, když za pár dnů přinesla paní poštmistrová rodičům Rybovým doporučený dopis. V dopise bylo pozvání pro celou jejich rodinu na městský úřad. Maminka se pěkně nastrojila, tatínkovi uvázala zelenou pentličku, synkovi dala nový klobouček a vyrazili. Na úřadě je již očekával starosta Barbora a jeho sekretář Miroslav a s velkou slávou předali vodnickému chlapci

Listonohovi medaili za statečnost a hrdinství. Ještě větší radost měl z nabídky stát se členem dobrovolných hasičů obce Pernarec. A od těch dob mají ve znaku pernarečtí jako poděkování vodnické rodině žábu.

